

Abstrakt

Jeg har i min afsluttende opgave på C.G. Jung Instituttet appliceret en psykodynamisk og arketypisk analysemodel på et portræt af Bob Dylan i filmen 'I'm Not There'.

Gennem min analyse har jeg identificeret fire arketyper hos hovedpersonen, som de er fremstillet af 7 forskellige karakterer, der spilles af flere forskellige skuespillere. De fire dramaer er struktureret i fire sammenhængende arketyper modsatte par: helten versus det modsatte kønede, den voksne versus puer, senex versus triks, og Rasmus Modsat versus dæmonen.

I min fortolkning præsenteres det modsatte kønede – animaen – opretstående i en kiste og "throat-cut by her own hand", og hun efterlades tilsyneladende i kløerne på dæmonen og hans håndlangere. Hermed synes relationskompetencen – relationen til animaen - at være indkapslet på et svært tilgængeligt sted i hovedpersonens indre drama.

Når man inddrager de kropslige udtryk i analysen af de karakterer, der enten 'er' eller 'ikke er' Bob Dylan i filmen, ses hvordan det kropslige indgår i de fire indre dramaer. Fx kompenseres et overspændt modsatte par af et andet – dybere liggende - modsatte par, hvor begge karakterer sidder ned hele filmen igennem.

I mit oplæg vil jeg – med udgangspunkt i min analyse - reflektere over sammenhænge mellem nærvær henholdsvis fravær og kropslige udtryk hos de karakterer, som ifølge plakaten 'alle er' Bob Dylan i filmen.